

-vervolg van blad 1886f1

Den candidaat, den heer *van Diggelen*, is door de liberale kiezers de meerderheid bezorgd. Of hij naar den Haag zal worden afgevaardigd, ligt thans buiten ons. De clericale partij heeft de beslissing. De beslistheid van beginsel en de eerlijkheid van het karakter der candidaten staan daarmede in het naaste verband. Wie van de candidaten een wissel of een van het grootste bedrag *op zicht* aan de clericale partij afgeeft, is bezitter van de zitplaats in het binnen hof te 's Hage.

Spreker wenscht met een enkele wenk zijn inleidingswoord te eindigen.

Onthoudt u kiezers van oneerlijke wapenen en middelen in dezen strijd te gebruiken. Zegt of schrijft niets ten nadeele van den tegen-candidaat, verleidt geen een kiezer, want die verleidt, is slechter dan die verleid wordt.

IJvert, maar met verstand, en houdt steeds de strijdleuze van *de Genestet* voor den geest:

Strijd mee in onze dagen, strijd!

Maar met uw leven, wandel werk.

O zeg niet wat uw mond belijdt;

O zeg niet van wat naam of kerk,

Maar toon van welken geest gij zijt.

Het gesprokene werd met algemeen applaus begroet.

De voorzitter bracht nu de vraag in stemming, luidende:

Komt bij de eerste stemming de candidaat of candidaten der vereeniging in herstemming, blijft hij dan de candidaat of candidaten der vereeniging, indien zich geene overwegende bezwaren hebben opgedaan?

Deze vraag werd met algemeene stemmen (op één na) bevestigend beantwoord, zoodat de heer mr. *van Diggelen* de candidaat dezer vereeniging bij de herstemming blijft.

De vergadering ging daarna tot de andere punten der agenda over.

Ingezonden stuk.

Ter overweging.

Er was eens eene moeder, die, als alle moeders, eene vurige liefde koesterde voor haar kind. Die liefde uitte zich in te aanhoudende, te hartstochtelijke omhelzingen en de moeder drukte den teerbeminden kleine dood.

Vele der verkiezingsartikelen, welke in den laatsten tijd ons werden aangeboden, deden me denken aan die ongelukkige moeder en dat beklagenwaardige kind.

Telkens en telkens weder toch wordt den kiezers aanbevolen op geen ander dan op eene Drenth hunne stemmen uit te brengen, nu, ter vervanging van den heer *Gratama*, een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gekozen moet worden. Die Drenthenliefde spreekt soms zelfs zóó sterk, dat over bleeke wangen tranen biggelen bij gedachte alleen, hoe misschien iemand, die te Zwolle woont, uit Assen zal worden afgevaardigd.

Zou die overdreven, die ziekelijke liefde voor de provincie onzer inwoning, voor Drenthe zelf niet noodlottig kunnen worden?

De Tweede Kamer telt thans 86 leden; in het hoofddistrict Assen worden van die 86 slechts 2 gekozen. Predikt men nu in Drenthe het van de daken, dar iedere provincie slechts van hare eigen ingezetene heil te wachten heeft, wat zal dan geschieden, als men in andere provincies dezelfde gevoelens huldigen gaat? Wat vermogen 2 tegenover 84?

Alleen reeds welbegrepen eigenbelang behoorde m. i. de bewoners van een volslagen machteloos gewest aan te drijven tot verzaking van alles wat op provincialisme gelijk. Nooit genoeg kunnen wij Drenthen, juist omdat wij zoo weinig vermogen, er op wijzen, dat we allen Nederlanders zijn en dat de grenzen aan eener provincie niets beduiden, waar het algemeene belangen geldt.

Zouden – ik herhaal de vraag – Drenthe's belangen er niet door kunnen lijden, indien een candidaat werd gekozen, dien men vooral aanbeveelt, *omdat* hij in Drenthe werd geboren? De andere provincies mochten ons eens houden aan ons woord; wat dan? Men leest nu reeds in dagbladen, die elders verschijnen, dat bij deze verkiezing gestreden wordt tusschen Nederlanders en Drenthen.

't Vooruitzicht is waarlijk schoon!

Waarschijnlijk hebben de 700 kiezers, die den heer *Smeenge* stemden, goede redenen voor hunne keuze; waarom worden dan die *goede* redenen niet op den voorgrond gesteld; waarom geeft men bijna uitsluitend die ééne op, welke men niet anders dan hoogst gevaarlijk achten kan?

Drenthen, och, drukt niet uit liefde ons goede Drenthe dood!

Smilde, 22 Maart.

A. KALVERKAMP.